

वा० रा०

॥९८॥

संयतितद्विषये जातहर्षेदिशश्चेत्युत्पातवर्णनं रौद्रामृगाः क्रोष्टृप्रभृतयः ॥ २२ ॥ चक्रचराग्रहाः परमप्रहृष्टाविनेदुरिति शुभनिमित्तं ॥ २३ ॥ इंद्रध्वजं इंद्राकारचिह्नवत्त्व
जं ॥ २४ ॥ तडिदूर्जितनिस्वनं तडिनिभमूर्जितस्वनंच ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यहनत् वंचितवान् ॥ २७ ॥ सुपत्रिणः कंकादिपक्षयुक्तान्सुसंततान् ॥ अविरतान् ॥ २८ ॥
तस्मिंस्ततः संयतिजातहर्षेरणायनिर्गच्छतिवाणपाणौ ॥ दिशश्च सर्वाः कलुषावभूवुर्मृगाश्च रौद्रा बहुधा विनेदुः ॥ २२ ॥ समागतास्त
त्रनुनागयक्षामहर्षयश्चक्रचराश्च सिद्धाः ॥ नभः समावृत्य च पक्षि संघाविनेदुरुच्चैः परमप्रहृष्टाः ॥ २३ ॥ आयातंसरथं दृष्ट्वा तूर्णमिन्द्र
ध्वजंकपिः ॥ ननाद च महानादं व्यवर्धत च वेगवान् ॥ २४ ॥ इंद्रजित्सरथं दिव्यमाश्रितश्चित्रकार्मुकः ॥ धनुर्विस्फारयामास तडिदूर्जि
तनिस्वनं ॥ २५ ॥ ततः समेतावतितीक्ष्णवेगौ महाबलौ तौरणनिर्विशंकौ ॥ कपिश्च रक्षोधिपतेस्तनूजः सुरासुरेन्द्रा विववद्वैरौ ॥ २६ ॥
सतस्य वीरस्य महारथस्य धनुष्मतः संयतिसंमतस्य ॥ शरप्रवेगं व्यहनत्प्रवृद्धश्च चारमार्गे पितुरप्रमेयः ॥ २७ ॥ ततः शरानायततीक्ष्ण
शल्यान्सुपत्रिणः कांचनचित्रपुंस्वान् ॥ सुमोच वीरः परवीरहंता सुसंततान्वज्रसमानवेगान् ॥ २८ ॥ ततः सतत्स्यंदननिस्वनंच मृदंग
भेरीपटहस्वनंच ॥ विरुप्यमाणस्य च कार्मुकस्य निशम्य घोषं पुनरुत्पपात ॥ २९ ॥ शराणामंतरेष्वाशु व्यावर्तत महाकपिः ॥ हरिस्तस्या
भिलक्ष्यस्य मोक्षयन्लक्ष्यसंग्रहं ॥ ३० ॥ शराणामग्रतस्तस्य पुनः समभिवर्तत ॥ प्रसार्य हस्तौ हनुमानुत्पपातानिलात्मजः ॥ ३१ ॥ ता
वुभौ वेगसंपन्नौ रणकर्मविशारदौ ॥ सर्वभूतमनोग्राहिचक्रतुर्युद्धमुत्तमं ॥ ३२ ॥ हनूमतो वेदनराक्षसोत्तरं न मारुतिस्तस्य महात्मनोऽत
रं ॥ परस्परं निर्विषहौ बभूवतुः समेत्यतौ देवसमानविक्रमौ ॥ ३३ ॥ ॥ २९ ॥ अभिलक्ष्यस्य अभिमतलक्ष्यस्य ॥ लक्ष्यसंग्रहं लक्ष्यत्वेन संग्रहणं मी
क्षयन्मोघीकुर्वन् व्यर्थीकुर्वन्नितियावत् ॥ शराणामंतरेषु व्यवर्तत परिवर्तते स्म इत्यर्थः ॥ ३० ॥ अभिवर्तत अभ्यवर्तत ॥ ततः शरमोक्षसमये पुनरुत्पपात ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ निर्वि
षहौ दुःसहवेगौ ॥ ३३ ॥

सु० का०

॥९८॥